

Ταξείδια εἰς τὴν ὠράκην

Ἀπὸ τοῦ βιβλίου τοῦ

μεταφράζομεν τὰ κατωτέρω:

Henrich von Reinerz, f. H. Conseiller de Collège de l'Empereur
(sic) de l'Imper. d'Allemagne

Ἀπὸ τοῦ καταυλισμοῦ παρὰ τὴν Σηλύβριαν ἐπὶ τῆς θαλάσσης τοῦ

Μαρμαρά, τῇ 20 Σεπτεμβρίου 1798

Reisejahre 1793

St. Petersburg 1803

J. C. 182, 1807, 193-197

Ἀπὸ ὕψηλάς ἔχει τις ἄποψιν ἐφ' ὅλου τοῦ κόλπου. Εἰς μικρὰν ἀπόστα-
σιν τῆς ἀκτῆς τὸ βάθος τῆς θαλάσσης εἶνε μόνον τρεῖς ὀργυιές, ἐνῷ
πραιτέρω κατὰ τὴν εἰσόδον τοῦ λιμένος εἴκοσι πέντε. Ἀριστερόθεν
διαβλέπει τις εἰς τὸ βάθος ἐν ἀρχῇ τὴν Σηλύβριαν. Δεξιὰ ἡ θά-
λασσα καλυμμένη δι' ἀρκετῶν πλοίων· ἐπὶ τῆς ἀκτῆς ἀνεγείρεται, μέ-
τὰ τζαμιά της καὶ τοὺς μιναρέδες της, ἡ πόλις Σηλύβρια ἢ Σηλύβρι. Ὑ-
περάνω ταύτης, ἐπὶ τῆς ἄλλης βραχίδος ὄχθης ὑψώνεται παλαιὸν τεῖχος
καὶ ὅπισθεν τούτου μικρὸν δάσος. Ἀριστερόθεν τῆς πόλεως ἐξετείνετο
ἐπὶ πεδιάδος τὸ ρωσσικὸν καὶ τουρκικὸν στρατόπεδον.

Κατήλθομεν ἀπὸ τοῦ λόφου, ἐκάμψαμεν πρὸς τὴνθάλασσαν καὶ ἠναγκά-
σθημεν νὰ διαβῶμεν πλησίον μακρῆς λιθίνης, ἐκλαξευμένων λίθων, γεφύ-
ρας. Ἀποτελεῖται ἐκ 32 τόξων καὶ κατὰ τὴν παράδοσιν ἐκτίσθη πρὸ δια-
κοσίων ἐτῶν, ἐν διαστήματι τεσσα ἄκοντα ἡμερῶν, καθ' ἣν ἐποχὴν πρε-
σβεΐα τοῦ γερμανοῦ αὐτοκράτορος πρὸς τὴν Κωνσταντινουπόλιν, ὥφειλε
κατ' ἀνάγκην νὰ διαβῇ ἐπὶ τῆς γεφύρας, διότι τότε ἡ θάλασσα κατέκλι-
ζε τὰ ἄκρη.

Περιήλθομεν πολλὰς ἀγυιὰς τῆς πόλεως, ὅπου ἑκατοντάδες θεατῶν ἐπὶ
τῇ τῇ ὁδοῦ καὶ ἀπὸ τῶν ὠραίων καφενεῖων παρετήρουν τὸν πρεσβειαικὸν ὁ-
μιλον καὶ ἐφθάσαμεν τὴν 18 τρέχοντος ἐνταῦθα εἰς τὴν καταυλισμὸν
μας, ὅστις ὠρίσθη ἀμέσως μετὰ τὴν Σηλύβριαν καὶ ἀπέχει 24 *λίγνας*
ἀπὸ τοῦ Κινικλίου.

Τὰς δύο ἡμέρας ἀργίας ἐχρησιμοποίησα ἐπιτυχῶς εἰς συχνοὺς περιπά-
τους, εἰς τὴν εὐχάριστον περιοχὴν. Τὰ τεῖχη τὰ ὅποια τελευταίως ἀπὸ
τοῦ λόφου, εἶδομεν ἐξέχοντα αὐτῆς, εἶνε ὑπολείμματα κατεστραμμένου
φρουρίου, τὸ ὅποιον ὑπὸ τῶν προηγουμένων ἐδῶ ἐγκατεστημένων Γενου-
ησίων ἀνηγέρθη κατὰ πᾶσαν πιθανότητα. Πρὸς αὐτά ἐπ' ἡγχα συχνὰ καὶ ἀπ-

(Conseiller de
Collège de l'
Empereur de
Toutes les Rus-
sies)

Reise im Jahre
1793

St. Petersburg
1803

τ. 1. 182, 1807,
193-197

27

ήλαυσα ώραίαις θάλασσας θάλασσας. Τάχύματα τῆς θαλάσσης θραύονται εἰς
 τοὺς πόδας τοῦ ἀπακρήνου τούτου βράχου. Ἀπότομον, σκιαζόμενον ἀπὸ
 πυκνῶν συκιῶν, μονοπάτι ὁδηγεῖ, διὰ μ' οὗ μικροῦ κήπου, πρὸς τὴν
 ἀκτὴν. Ἀπ' αὐτῆς κάμνει, ἡ ἀπόκρημος ὑψηλῇ βραχώδεις ὄχθη, ἐπὶ τῆς
 ὁποίας τὰ ἐρείπια πύργου ἀνῆκοντος εἰς τὸ φ. οὐρίον ἴστανται γραφί-
 κῶς, ἐξαίρετον ἐντύπωσιν. Αὐτός ὁ μοναχικός καὶ μελαγχολικός περίπα-
 τος ὁδηγεῖ ἐπίσης πρὸς τὸν μικρὸν λιμένα, τὸν ὁποῖον σχηματίζει ἁ-
 θλιος μῶλος. Εἰς τὴν λιθινὴν προβλήτα, ἥτις δὲν προχωρεῖ πολὺ ἐν-
 τὸς τῆς θαλάσσης, ἦσαν προσδεδεμένα τότε ἀρκετὰ πλοῖα. Ἀπὸ τοῦ λιμέ-
 νος ἐστράφην πρὸς τὴν πόλιν. Ἐκεῖ γνάρχει πλῆθος χανίων καὶ πλεῖστα
 μαγαζιά, τῶν ὁποίων τὰ ἐκ ἐθειμένα ἐμπορεύματα εἶνε εἶδη ἀποδείξεως
 μᾶλλον ἢ ἀνάγκης, καὶ ὡς ἐκ τούτου φαίνεται ὅτι ἡ πλουσία πρωτεύου-
 σα εἶνε πηλσίον. Εὐρίσκονται ἐπίσης ἐν Σηλυβρίᾳ, δύο ἑλληνικαὶ ἐκκλη-
 σίαι ἡ μία τούτων εἶνε ἀρκετὰ ἐρείπωμένη. Χθὲς τὴν ἐσπέραν ἐνέκαλυσεν
 περίπατον ἀκόμη πλέον εὐχάριστον τοῦ πρώτου. Ἀπὸ τὰ τεῖχη τοῦ
 φρουρίου παρακολουθοῦσα πρὸς τὰ ἀριστερά μονοπάτι, τὸ ὁποῖον ἐλίσ-
 σεται ἐπὶ τῆς βραχώδους ἀκτῆς. Πρὸς τὰ δεξιὰ πολὺ χαμηλὰ ἠπλώνετο
 ἡ ώραία θάλασσα ἐπὶ τῆς ὁποίας ἰστιοδρόμουν πλοῖα καὶ λέμβη. Πηλσίον
 μου ἐπὶ τῆς ἄλλης πλευρᾶς, ἐξετείνοντο ἀπεριορίστως ἀμπελῶνες καὶ
 βαμβακῶν (1). Ὁ καρπὸς εἶνε τώρα ὥριμος καὶ ἀπὸ τὸν ἀνοιγιμένον
 κάλυκα ἐξερχεται ὁ χιονόλευκος βάμβαξ. Ἰστασιν σταφυλαὶ αἱ ὁποῖαι
 ἐκρέμοντο εἰς τὰ κλήματα, καὶ οἱ ὥριμοι καρποὶ ἐπὶ τῶν πολλῶν συ-
 κιῶν κάμνουν τὸν περίπταον ἀκόμη πλέον εὐχάριστον. Διότι καὶ ἐδῶ
 ὅπως ἔμαθα ἀπὸ τῆν Ἰταλίαν καὶ Γαλλίαν δικαιούται ὁ πεζοπόρος,
 ἀνενόχλητος καὶ ἄνευ ἀντιρρήσεως νὰ ἀπολαμβάνῃ τὰ εὐγευστα αὐτὰ
 φρούτα· μόνον δὲν πρέπει νὰ παραλαμβάνῃ μεγάλας ποσοτήτας.

Κατὰ τὴν ἐπιστροφὴν εἰς τὸν καταυλισμὸν ἐβυθίζετο ὁ ἥλιος εἰς
 τὴν θάλασσαν. Ἡ πόλις καὶ οἱ τοὺς λόφους ἐδῶ καὶ ἐκεῖ εὐφροσκόμενα
 παπακακκίικ νεκροταφεῖα, καὶ τὰ δύο στρατόπεδα ἐν τῇ κολάβι ἐκτει-
 νόμενα, παρουσίαζον ώραίαν ζωγραφίαν; τὴν ὁποίαν ἤρχιζε νὰ καλύπτῃ
 διὰ πέπλου ἡ νύξ.

1) τὸν : γράμ-
 ματι
 (ὅτι "Οραμένη"
 καὶ Β' ἐκ)
 καὶ ὅτι
 ἀναγινώσκοντες
 ἐκείνην ἐν τῇ
 ἡμετέρᾳ καὶ ἀπο-
 λυτῇ ἡμετέρᾳ
 ἐκείνην καὶ ἀπο-
 λυτῇ ἡμετέρᾳ
 ἐκείνην καὶ ἀπο-
 λυτῇ ἡμετέρᾳ

ἐν τῇ κολάβι

υποχρυσωμένη

~~κόλις~~ εκπροσώπησεν, καθ' ἣν στιγμήν θά ἔκλειον τήν ἐπιστολήν, ο-
τι ὁ ἀπό Κωνσταντινουπόλεως εἰς Πετρούπολιν μεταβαίνων ταχυδρομῶς
ἔφθασεν εἰς τό στρατόπεδον μας διὰ νά παραλάβῃ εἰδήσεις καί ἐπιστολάς
ἡμῶν. Δέν ἤμποροῦσε νά ἔλθῃ καταλληλότερον καί ἐπείγομαι νά τοῦ δώσω
καί τήν ἰδικήν μου πρὸς ὑμᾶς.

Αὔριον ἀναχωροῦμεν δέν ὑπολείπονται παρά τρεῖς σταθμοί (πορεῖται)
πρὸς τήν Κωνσταντινούπολιν. Πρὸ τῆς ἐκεῖ ἀφίξεως μου δυσκόλως θά δυ-
θῶ νί σᾶς γράψω.

Ἐκ τοῦ καταυλισμοῦ παρά τόν Ἅγιον Στέφανον τῇ 25 Σεπτεμβρίου
1793.

Παρά τό γεγονός ὅτι δέν εἶνε δυνατόν νά σαζ στείλω τήν ἐπιστο-
λήν ταύτην πρὸ τῆς 5 Ὀκτωβρίου (διότι κανονικῶς μόνον δὲς τήν 5 καί
τήν 20 τοῦ μηνός ἀναχωρεῖ ταχυδρομείον ἀπό Κωνσταντινουπόλεως
εἰς Πετρούπολιν καί ἀντιστρόφως), θά εἶχα μεμθηῇ τόν ἑαυτόν μου ἑάν
τρεῖς ἡμέρας ἀναπαύσεως εἶχον ἀφίξει ἀχρησιμοποίητους. Διὰ θά ἀποφύ-
γω τὸν ^{αὐτὸν} ~~ἐλαττον~~ ἐχρησιμοποίησα τήν ἀργίαν πρὸς περιγραφὴν τοῦ ταξειδί-
ου ἀπὸ Σηλυβρίας μέχρις ἐφ' αὐτὴν τῶν περιέργων κού συνέβησαν εἰς τήν
Πρεσβείαν κατ' αὐτό τό διάστημα. Τὴν Τετάρτην 21 τρέχοντος ἐξεκίνησεν
ἡ συνοδεία. Ὁ δρόμος εἶνε μὲν ἐξ ἴσου λοφώδης, ἀλλὰ πηγαίνει ἐπὶ πολ-
λὰ βέρτσια μεταξύ ἀμπελώνων. Ἔπρεπ, νά περάσωμεν χερσονησίδια τινα
ἧτις προχωρεῖ τοσοῦτον ἐντὸς τῆς θαλάσσης, ὥστε εἶχομεν τήν ἐντύπω-
σιν ὅτι ἀπεμακρυνόμεθα τῶν ἀκτῶν αὐτῆς. Μετ' ὀλίγον ὁμοῦ ἤλαθμεν εἰς
τήνθάλασσαν τοῦ Μαρμαῤᾤ ἐκ νέου. καί τώρα ὁ ὑπόλοιπος δρόμος ἀκολου-
θοῦσε τήν ἀκτὴναυτῆς.

Ἐπεράσαμεν τόν συνοικισμὸς Μπουγάδος.

σ. 204-205

βέρτσια ἡμέραι σταθμέσεως

Σεπτεμβρίου	11 Μπουργάς	20	2
	14 Μπουγιούκ Κα- ριστιράν	20	-
	15 Τσόρλο	22½	-
	16 Κινικλί	20	-
	18 Σηλυβρία	24	1
	21 Μπουγιούκ Τσεκ- μετζε	30	2

(Κατὰ ἐλπίδα αὐτῶν 20.11.94 αὐτῶν)